

BUĎME SVORNÍ.

STAŇKOVSKO

Krajinský týdeník.

Předplatné: ročně poštou K 29,-, půlletně poštou K 14.50.
Inserce levná, platí se napřed. - Kdo si ponechá dvě čísla,
stává se odběratelem. - Rukopisy se nevracejí. - Telefon č. 1.

Vychází každou sobotu.

Redakce a administrace ve Staňkově. - Pošt. spoř. 210.627
Novinová sazba povolena ředitel. pošt a telegrafů v Praze,
č. 131.619-IIIa 1937. - Dohlédací poštovní úřad Staňkov
Tiskárna—Závorka—Staňkov.

Ing. Lad. Novotný:

O důležitosti krajinského tisku.

»Nár. Listy«.

Denním tiskem proběhla před časem krátká zpráva o zastavení vydávání některých časopisů, týdeníků a měsíčníků. Počet těchto zastavených listů jde již nyní do set a jistě se ještě zvýší. Zanikly časopisy jednak odborné, které se povětšinou sloučily s časopisy jinými, jež vykazovaly větší tiskový náklad a oblibu u čtenářů, po případě i vyšší vědeckou úroveň. — Svoji činnost zastavily rovněž listy, které se opíraly o politické strany anebo politické směry dřívějšího režimu. Byly to většinou tiskové orgány jednotlivých odborů politických stran a politických spolků. Vykazovaly většinou malou úroveň, na kterou museli čtenáři častokrát nedobrovolně přispívat. Není proto čeho litovati, že tyto různé týdeníky a měsíčníky zanikly. Přepřínaly časopisecký trh a při tom nepřinášely čtenáři nic hodnotného. Naopak zabíraly místo časopisům s jistou vydavatelskou úrovní, které z nedostatku subvencí a finančních prostředků většinou živořily. Nutno si však blíže všimnouti časopisů, které nedobrovolně musily ustati ve své činnosti a které ve své historii (mnohé z nich plnily svůj úkol již za Rakouska) vykazovaly pěkné úspěchy hlavně na poli národní kultury. V tomto případě jde o řadu dobrých krajinských listů, které následkem změněných územních poměrů dostaly se do těžké polohy, hlavně zmenšením kruhu předplatitelů, takže musely přistoupiti rovněž k zastavení své činnosti. Jednotlivé časopisy; které dosud existují, žijí velmi těžce a jen s vypětím sil a porozuměním jednotlivých krajů a jednotlivců pokračují ve vydávání. Krajinský tisk byl vždy silnou podporou jednotlivých krajů a mnoho českých vynikajících spisovatelů a básníků vyšlo z toho prostředí a vždy mu zůstali věrni. Zpráva o zastavení těchto krajinských listů a zpráva o těžkostech, se kterými zápasí krajinský tisk, který uhájí svou působnost, neměla by uniknouti pozornosti.

Pod názvem krajinský tisk nutno shrnouti všechny ony měsíčníky a týdeníky, které jsou pravidelně vydávány v okresním městě anebo městečku se širokým okolím. Jsou to časopisy tištěné ve většině případech na dvou listech se širokým záhlavím. — Vydavatelem jest podpůrná organizace, spolek, město a někde i samostatná osoba. Od těchto krajinských listů nutno rozlišovati také regionální časopisy,

jež vycházejí jako deník mimo Prahu. Tyto deníky jsou vydávány s poměrně stejným obsahem jako deníky pražské a informují čtenáře o všech otázkách denního života se zvláštním důrazem na otázky místního kraje.

Naproti tomu pravý krajinský tisk stará se výlučně o zájmy svého blízkého okolí. Jsou zde řešeny nejen různé bolesti hospodářské, sociální a kulturní, ale i různé problémy speciální, týkající se toho kterého kraje. Přispívateli jsou povětšinou domácí lidé, ale i zde čas od času podnikavý redaktor vyžádá si příspěvek od veřejně činné osoby anebo známého spisovatele. Krajinský tisk stará se o živou kroniku svého kraje. Venkovskému lidu, který na čtení má poměrně málo volného času, dostává se příležitost přečísti si různé zprávy, povídky a básně. Tento tisk vykonává i zásluhnou činnost zpravodajskou a jeho zprávy jsou často přebírány do velkých deníků, neb týdeníků s pozmeněným obsahem, obzvláště, když se přihodí v kraji něco zajímavého. Náklad časopisu jest malý a tím také výlohy s vydáváním spojené jsou značné. — Redaktorem bývá učitel, obecní tajemník, anebo i sám tiskař. Jeho úloha není záviděníhodná. Musí se starati nejen o náplň pro časopis, ale i o finanční úhradu. — Různé městské večerníky jsou svou časovostí silnou konkurencí krajinskému tisku, ale i při této konkurenci se dá dobře postupovati při vydávání krajinského tisku, je-li dobře veden. Možno říci, že většina krajinských časopisů je vedena dobře.

V dobách národního útisku a pak vždy, kdy se národ potřeboval spojití v jeden celek a šik s jednotnou myšlenkou, vystoupil do popředí krajinský tisk, aby

Alex. Berndorf:

Vyzráli na pana děkana . .

Na výstavné a bohaté faře v Nemyslíně v západní oblasti Čech (prosím své laskavé čtenáře, aby nehledali toto jméno ani v seznamu míst ani na mapě), při níž bylo tehdy polí hnedle jako u panského dvora a „celý kopec lesa“, býval před lety, ještě před světovou válkou, farářem potom i osobním děkanem pater Alois Kimla. Hodný člověk a dobrý kněz, ale konec konců přece jen více sedlák než duchovní; nemyslinská štola nikdy mnoho nenesla, za to hospodářství bylo všem jeho předchůdcům bezpečným zdrojem značných úspor a pěkného jmění. Děkan Kimla chodil sice stále s kolářkem a v dlouhém šosatém kabátě, ale ve vysokých

Okénko do minulosti . .

Ještě před 85 lety měli ti, kteří se chtěli ženit a byli nemajetní, mnoho potíží. Obecní správa bránila sňatku takových mladých lidí, o nichž se domnívala, že žádného jmění, ani stálého zaměstnání ani on, ani ona nemají a sice z těch důvodů, že by mohli býti s nastávající rodinou obcí jednou na obtíž. Takovému páru byla žádost o povolení k sňatku zamítnuta a usneseno nepovolovat svatbu a bránit tomu, jak daleko se stačí.

plnil tuto úlohu a sjednocoval a aby přinášel povzbuzující články a dával naději na lepší budoucnost. Úloha krajinského tisku začíná opět v dnešní době a proto si zaslouží pozornosti a péče. Na mysl nesmí býti pouze místa centrální, ale právě venkov, který tvoří základ našeho národa. O venkov se proto musíme starati nejvíce, o jeho vzdělání a kulturní život a podati mu pomocnou ruku v jeho samostatné práci. Krajinský tisk je připraven, aby zahájil svoji zásluhnou činnost. Věříme, že se podaří těm jednotlivým, široké veřejnosti neznámým a pro věc nadšeným a obětavým redaktorům povzbudit své spoluobčany pomocí článků a zpráv a přikloniti se k vyspělé bytí i drobné časopisecké tvorbě, která bude silnou podporou pro veškerou národní činnost a národní myšlenku.

Podpora krajinského tisku jest na místě. Krajinský tisk přinese posilu společné myšlenky budovati dílo od malých a prostých jedinců, kteří tvořili a budou tvořiti vždy základ zdravého národa. Nepřehlédněme proto tuto drobnou práci, která jistě přinese svůj prospěch a užitek.

botách a začasť i s dýmkou v ústech, na polích a v zahradě byl mnohem více než v kostele a v děkanské kanceláři, kterou zcela přenechal mladému, pilnému kapláňkovi. Almužnou sice podělal každého, když zaklepal na jeho dveře, byl však znám jako člověk velmi šetrný, který nerad loučí se s grošíkem, nebylo-li to právem nutnosti a který opatrně zvědával, kde by co mohl koupit levněji, kde a jak by mohl ušetřiti třeba jen jediný haléř. Říkalo se sice, že pan děkan takovým nebýval, že je to dílem jeho slečny kuchařky. Ta prý dopřeje panu děkanovi jen dobrého jídla, jinak však skrbli a myslí při tom především na sebe.

Ke kostelnímu záduší nemyslinskému patřilo i několik jiter polí v dosti vzdálené a v dosti vysoko položené vesnici

Naši spolupracovníci

ALEXANDR BERNDORF,

finanční úředník, narodil se 13. dubna r. 1889 v Nepomuku. Jako rodák poutníku tohoto místa se velmi zasloužil o jeho propagaci. Proto také většinou jeho práce pojednávají o Nepomuku. Je to spisovatel, regionalista. Literárně začal básněmi, potom však věnoval se regionálním spisům: V červancích a jitra našeho znovuzrození, Tylové památce, Památce R. Mayera, Poslední Písmák, Zelená Hora, Nepomuk, Obrazy z dějin Nepomuka a j. Je redaktorem »Nepomuckých ohlasů«, spolu-redaktorem »Krásy našeho domova«, členem Svatořadu, Máje, čestným občnem Nepomuku, Koutouně a Podhůří.

Hasičstvo na Staňkovsku do nových poměrů.

Změnou poměrů v loňském podzimu nastaly změny hranic okresů a byly vytvořeny nové, do nichž spadá zvláště naše Staňkovsko, které je přiděleno okresu domažlickému. Se změnou hranic přesunuly zejména v našem obvodu bývalé části okresu horšovsko-týnského značně hranice působnosti některých korporací, které mohly mít dříve okresní sídlo ve Staňkově, jakožto českém největším středisku býv. týnského okresu. Nyní po přidělení k Domažlicím je zřejmo, že muselo nastat soustředování těchto okresních institucí a tak po sloučení Okresní péče o mládež ve Staňkově s domažlickou, splynuly v těchto dnech Okres. hasičská jednota Domažlická č. 10 s Okresní hasičskou jednotou Staňkovskou č. 135 v jednu. Z bývalé staňkovské župy utvořen

obvod okresní domažlické jednoty s označením: Okresní hasičská jednoty Domažlická č. 10, III. obvod ve Staňkově. Na působnosti nynějšího obvodu staňkovského, dříve župy, nenastalo žádných změn. Oblast tato zůstává stejná, takže hasičstvo staňkovského kraje bude dále na svém úseku v nezměněné míře pracovat ve své samostatné obvodní správě. U hasičstva nelze ohraničovat činnost na úseky, to nikdy neznalo a nezná hranice svého dobrovolného poslání. Proto nastalé změny ani tentokrát nebudou důvodem k nedůvěře mezi obvody a okresy, naopak i po takovém konci staňkovské župy, která v čele se svými dobrými činovníky stála vždy čestně ve svazku Jednoty — bere určený ú díl čestně na vědomí s příslibem vzájemné spolupráce pod Chodským praporem hasičstva Domažlicka a Staňkovska.

Zeměměřičská kancelář
Ing. Th. Puchalský,
Domažlice, Vodní ul. 17

provádí veškeré zeměměřičské práce. -
Zaopatřuje katastr. mapy pro ob. úřady

Okresní hasičská jednota Domažlická č. 10, III. obvod ve Staňkově koná řádnou valnou hromadu dne 5. července t. r. o 8. hod. ranní v hotelu »Felix.« Na pořadu je přijetí jednacího řádu pro obvod, stanovení členských příspěvků, volby činovníků obvodu, vyslání návštěvníků do správního kursu a j.

Nemovicích, takový odkaz pobožného výměnkáře. Jejich obdělávání bylo pro farského hospodáře nepřiležitě a proto byly pronajaty třem chudým baráčníkům, kteří v letě živili se prací na polích nebo nádeničinou při stavbách, v zimě pak se oháněli cepem a »dřevařili« v lese. — V pachtovních smlouvách uložena jim i povinnost několikadenní práce na farských pozemcích při sklizení sena, nebo obilí. O tom že mají docházeti pilně do kostela, ba i na schůzky katolíků, pořádané v neděli odpoledne na faře, nebylo sice ve smlouvách ani zmínky, ale rozumělo se to samo sebou. Vždyť byli živi z farských pozemků...

Kdysi na podzim přivezl děkanův čeledí Petr z farského lesa několik for polnového dříví a složil je na dvůr. Kostelník i čeledín byli nadále zaměstnáni v lese a bylo třeba zjednatí dělníky-dřevaře, aby přivezené dříví nejdříve rozřezali pilou na menší špalíky a potom rozštěpali na pěkná polínka a tyto srovnali v kolně, sem pak pro ně docházela farská děvečka, aby si nabrala na zatápení...

I vzpomněl si pan děkan na tři nemovické vasaly a při nedělní schůzce uložil jim, aby se postarali o zpracování jeho dříví. Bylo to v zimě, nemovičtí baráčníci, nuzní otcové četných rodin, rádi si přivydělali nějaký šestáček a podobnou dřevařskou práci obstarávali i pánům ze vzdálenějšího města: důchodnímu, bernímu, soudci i listovnímu. A tak chystali se na tuto práci rádi, neboť měli šem blíž a najisto doufali, že při díle v samém děkanství dostane se jim přece nějakého přílepkového z děkanské kuchyně. Už podle zvyklostí i když to nebylo v ústním ujednání.

Přišli tedy hned nazítří po ránu a dali se chutě do práce v očekávání, že jejich okázalá horlivost bude záhy odměněna dle dávného zvyku, dobrou posnidávkou, vždyť jí dávali všude i u listovních, ač tu jen pro jméno.

Přešla však její doba, pomalu nacházelo i poledne, dřevaři už dávno polevili ve své horlivosti, ale kde nic tu nic. Hlad se již ozýval v jejich útrokách, když s kostelní věže ozval se zvon. Bylo poledne. I jali se hlasitě modlit, očekávající, že sotva se domodlí, ozve se z děkanství hlas volající je do kuchyně. Avšak nikdo se jich nevšímal, nikdo nevolal a tak nezbylo, než se spokojiti s krajcem černého chleba, který si pro jistotu vzali s sebou z domovů. Při tom smutném obědě už však hlasitě reptali a posléze shodli se v tom, že nemohou jen tak odpustiti takové zanedbání starých dobrých zvyklostí, jako je dávání posnidávky a že to panu děkanovi nesmí, nechť se tak již stalo z jeho vůle, nebo z laskavosti jeho hospodyně.

Po skrovném obědě pracovali rovněž skrovným tempem, vypravujíce si navzájem všelijaké zprávy a historky. Když pak pan děkan odbyl si svoji odpolední siestu, sestoupil na dvůr, aby se podíval na práci nemovických dřevařů. Tito, jak ho shlédli, zamrkali významně na sebe a notovali si ku práci známou vánoční píseň:

„Nesem vám noviny, poslouchejte...“

Při tom protahovali každou slabiku a hezky podle taktu, zcela pomalu popotahovali pilou. Jako kdyby řezání polen bylo jim vedlejší prací, zábavou, doplňující zpěv nábožné vánoční písně.

Panu děkanovi zdálo se sice takové tahání pily příliš pomalé, nechtěl je však rušiti v jejich nábožném zpívání a proto vyčkal až dozpívali a teprve potom se se ozval přáním boží pomoci:

„Je to opravdu hezké, že si při práci zpíváte nábožné písně, ale věděl bych pro vás o lepší písni, při které by vám šlo dílo lépe od ruky.“

A hned začal hbitým, rázným tempem, dodávaje mu důrazu pohybem, napodobujícím běh pily:

„Narodil se Kristus pán, veselme se...“

Zpíval a zpíval, zřetelně naznačoval,

K zvelebení Staňkova. Pracovní povinnost.

Národní souručenství ve Staňkově vydalo tuto výzvu míst. občanstvu:

Ze Staňkova chceme mít letovisko. Je proto třeba, abychom každý přiložil ruku k dílu. Svépomocí si vybudujeme nový, lepší Staňkov. Zavádíme dobrovolnou pracovní povinnost do 50 let. Bude vždy určena na provedení určitého úseku práce, kterou nemůžeme žádati na obci z toho důvodu, že finanční prostředky chybějí.

Národní souručenství vyzývá všechny muže, aby se dobrovolně do pracovní fronty přihlásili. Jsme přesvědčeni, že neodmítne nikdo spolupráci.

Letošního roku se provede řádná úprava prostranství kolem kostela, před Vacíkovým domem a na pozemku, náležejícím českobr. církvi a regulace potoka. S těmito pracemi bude co nejdříve započato. Jest nutno soupis pracovníků s urychlením zhotoviti, aby bylo možno k práci přihlášené dle potřeby svolávat. Přihlášky činite u odb. učít. B. Haase.

Velocipedy ve velkém výběru - veškeré součásti a opravy. - Stálý výběr starších opravených pánských i dámských kol.
JAN MESTL, STAŇKOV.

aby zpívali s ním a aby podle různé noty a do svěžího taktu zladili pohyb pily.

Chytří dřevaři však řídili se jeho příkladem, mlčky vyčkali až dozpíval všechny sloky té písně, pokud je uměl z paměti.

Potom nejstarší z nich Piskálek, přistoupil k němu blíže a řekl vážně:

„To sou kumšty, jednostpane! Každý známe své! Nejlepší by bylo, kdyby to při té písničce ráčili zkusiti sám! Oni by to, pěkně prosím, mohli dokázat, jelikož ráčejí býti po dobrém obědě, který by každému z nás dodal nejen chutě, ale i síly ku práci. My však děláme od božího rána, přesnídávka žádná a k obědu kus suchého chleba...“

Děkan znal svou kolaturu a lid v ní a proto nedal mu už ani domluvit, dobře porozuměv jeho slovům:

„Co pak vy jste neobědvali?“

„Jen kousek vlastního chleba! A ani toho nebylo mnoho, poněvadž jsme se ostýchali vzít ho doma po chuti, když jdeme na děkanství.“

„To jistě na vás zapomněli!“ omlouval svoji hospodyně a dodal: „No, snad se to dá napravit! Uvidíme!“

Pomalým krokem odcházela k budově děkanství a dříve než se dřevaři dali znovu do práce, slyšeli, jak je volá, aby šli na chvíli do kuchyně. Slečna kuchařka nepřivítala je sice vlídným úsměvem, ale na talíř jim přece musela dát, co zbylo od oběda a na pobízení už dřevaři nečekali, neboť chtěli, aby jejich „Zaplať Bůh“ bylo zasloužené...

Když pak po třetí hodině sestoupil pan děkan po druhé na dvůr, aby zavolal své „dřevaře“ ke svačině, přesvědčil se, že jsou v plné práci a že vykonali řádný kus díla. Dva z nich potahovali hbitě pilou, která v dřevě polen jen šustila a zpívali si při tom svižně:

Narodil se Kristus Pán, veselme se...“

Třetí pak s toužou hbitostí štípal z jejich špalíků pěkná drobná polénka. A veselili se pak všichni...

Cellon ČTK.

Poprsí Arnošta z Pardubic, prvního pražského arcibiskupa, umístěné v triforiu chrámu sv. Víta v Praze.

K výročí smrti Arnošta z Pardubic.

Pětset a sedmdesát pět let, jež uplyne 30. června od smrti prvního pražského arcibiskupa, Arnošta z Pardubic blahé paměti, jest příležitost, abychom se zastavili nad tímto příkladem české minulosti. V Arnoštu z Pardubic vskutku vrcholil duchovní síla českého národa koncem středověku. Ve šťastném údobí, jež český národ prožíval od let čtyřicátých XIV. stol., uzrává duchovní plnost a tvořivost národního celku pod šťastným a moudrým vedením. Zatím co na světském trůně sedí dědic krve lucemburské i přemyslovské, pod arcibiskupským palliem duchovního vůdce národa tepe srdce muže, jemný podobného nenalezeme, leč ve sv. Vojtěchu. Arnošt z Pardubic opravdu ztělesňuje ducha svého národa a své doby. Spojuje v sobě i české vlastenectví, jež v této době poprvé bere na sebe podobu ušlechtilé lásky k vlastnímu kmeni, i světovost tehdejšího církevního universalismu. - Od chvíle, kdy byl první český kníže ozdoben královskou korunou, usilují Čechové, aby vedle krále stál také arcibiskup. K tomu dochází v r. 1344, kdy byla vydána papežská bulla, měnící pražské biskupství v arcidiecesi. Kostel sv. Víta, založený sv. Václavem, Spytihněvem přeměněný v basiliku a po staletí znovu a znovu českými knížaty okrašlován, se stává nyní katedrálou. Arnošt, stejně jako Karel IV., proniklý gotickou kulturou, ještě téhož roku, kdy přijal pallium, počíná uskutečňovat záměr, aby kostel pražský nabyl i vnější podoby katedrály. Dne 21. listopadu světi základní kámen nové gotické stavby, jež nejprve pod vedením Arrasovým, pak Parléřovým se stává nejvýchodnější katedrálou.

R. F. Šimek:

ZIVOTNÍ DARY.

Kolika cestami k cíli jdeš,
tolika nadějemi —
lidský stín, rychle spěš!
Buď tobě chvála, zemi!

Chvála kráse a naději,
vánku i chladivé rose,
lidského potu krůpějí:
Lásko! Dvěčátka bosé!

Traviny ještě nedozrály,
v srdci hoří plamen.
Podpálí viru! Podpálí,
hledáme očištný pramen!

U pramene se napijem, žiznivý,
života přijmeme divy,
život těžký; je vášnivý
ale je náš, je živý!

Jos. Biskup:

VSTAVAČ.

Hospodář ji nerad vidí,
zakleta v ní jest prý kněžna.
Zaslouženou chválu sklídí
přece květinka ta něžná.

Na pastvinách, v louce všude
jako strážce věrně stojí,
oživující též stráně chudé.
Proč jen rolník se jich bojí?

Kajenosti něžné květy,
krásně zdobíte šat Vesny.
Pozdrav váš mou radost světi
také na mýtině lesní.

Národní souručenství.

Z Okresního vedení NS Staňkov.

— Výbor Národního souručenství ukládá všem místním vedoucím, aby působili proti činnosti, prováděné formou letáků, řetězových dopisů, opisování různých desater a cizího materiálu vůbec. Tato podvatná propagační činnost poškozuje životní zájem národa a odporuje intencím NS. Místní vedoucí se upozorňují, že propůjčení se k podobné činnosti bude mít za následek zbavení funkce.

Pracovní programy v našich obcích, Krchleby. Rok 1939: úprava ovocné školky, cest v obci, sadu zřízeného obcí, čistění stromořadí v obci a v alejích, zřízení hřiště pro školní děti a vyčištění obecní studně. Rok 1940: zřízení koupaliště dle finančních poměrů obecních, regulace potoka. - Ustaveny byly pracovní komise. Jmenování: tiskovým referentem Jakub Fikerle, čp. 9, referentem pro pořádek a čistotu Frant. Brychcín, čp. 36, kulturním Josef Fichtl, čp. 58, Jos. Peterík, čp. 51, Jaroslav Štáhl, čp. 100, sociálním Frant. Peterík, čp. 98, tělovýchovným Josef Konopík, čp. 88, Václav Konopík, čp. 31. — Vránov: úprava cest, ulic a veřejných prostranství, úprava a

— Místní vedoucí, kteří dosud neodevzdali zprávu o vykonané práci dle pokynů o „Týdnu čistoty“, činite tak nejpozději do neděle 25. t. m.

— V sobotu dne 24. a v neděli dne 25. června koná pěvecký spolek „Vlast“ ve Staňkově koncert v sálech sokolovny a Lidového domu. Téhož dne se koná ve Lštní krojová národní pouť s novou oživenými zvyky a bohatým programem. Považujte bratři za svou povinnost se alespoň jednoho z podniků zúčastnit.

vyčištění rybníku, zřízení laviček, úprava hřiště pro mládež, vysazení švestkového sadu, odkládání odpadků na určené místo, úprava pěšin a celého prostranství u památníku. — Hlohová: oprava budov a plotů, vyčištění odpadních stuh, zvláště při silnici, odklizení hromad kompostu a kamení z návsi, zřízení 2 vodních nádrží, odvodnění části návsi a zřízení koupaliště (toto bude provedeno letošního roku nákladem 99.000 K) a vysazení ovocného stromoví kolem spojovací cesty z Hlohové do Krchleb. — Hlohovčice: vyčištění koupaliště, úprava lávky přes srbský potok, obléknutí kaple a chudobince, ukládání odpadků na určité místo.

Kam v neděli na výlet? Výlety do vzdálenějšího okolí.

3. Netřeb.

Vykročíme ze Staňkova na Hlohovčice, Srbice (též možno autobusem) do Kolovče, známého místa tím, že se tu každoročně koná velká zajímavá a jedinečná slavnost přemílání bab na mladé děvčice. Jinak si zaslouží pozornost kartáčnické a hrnčířské zboží místní výroby. Proslavené sluneční hodiny ovšem byste marně hledali. Po půlhodinové cestě přijdeme do Kanic se zmodernizovaným

zámkem. Nad Kanicemi vypíná se Netřeb se zbytky hradu. Dříve se též jmenoval Nový Ryžemberk, nyní též pod jménem Kanický hrad dočteme se o tomto sídle pánů z Ryžemberku. Ovšem, že větší pozornost si zaslouží skupina tu již tisíciletí rostoucích tisů. Místo toto jest rezervací a chráněno. S Netřebu možno buď delší cestou na Herštejn a Koráb do Kdyně aneb bližší cestou do Milavče, abychom vlakem nastoupili zpáteční cestu.

Staňkovsko za svými požadavky

V neděli 18. června konala se ve Staňkově v hotelu „Felix“ konference všech starostů obcí a místních vedoucích NS ze staňkovského kraje. Bylo zastoupeno 18 obcí. Schůzi svolalo místní a okresní vedení NS a pozvalo k ní zástupce krajského odboru Národohosp. sboru jihočeského z Domažlic. Přítomni byli hosté: předseda tohoto odboru Dipl. agr. ředitel škol J. Meluzín, jednatel dr. Franěk, pokladník Hrdlička, ředitel J. Fronk a prof. Trefný. Zvláště milými hosty pak byli poslanec chodského kraje Tomáš Kozina a známý regionalista dr. Štěpánek ze Kdyně. Konferenci, která trvala 4 hodiny, předsedal odb. učitel B. Haas. Hosté přednesli své referáty za plné pozornosti přítomných: řed. Meluzín mluvil o úkolech Národohospodářských sborů v kraji, správce J. Hrdlička o finančních opatřeních pro práce a plateb. povinnosti v odboru, Dr. Franěk, býv. samosprávný pracovník v H. Týně se zvláště zúčastnil debat o silničních potřebách v kraji a o obecní zřízení, dr. Štěpánek zdůraznil potřebu svornosti a lásky ve všech směrech práce a doplňovat tuto duchovní povinnost pro svůj kraj, bojovat za uskutečňování poznávání se kraje s krajem, člověk s člověkem, tvořit novou společnost, společnost lidí pravé lásky k sobě, k bližnímu,

k rodnému kraji. Tomáš Kozina objasnil některé otázky hnutí NS a vyslovil přání, že vzájemná spolupráce všech lidí chodského kraje, který nyní tvoří tři samostatné regionální celky: Domažlicko-Kdyňsko-Staňkovsko, bude prací tvůrčí.

Zástupci obcí a vedoucí usnesli se v závěru debat na těchto požadavcích, které hosté přislíbili plně podporovati, které uznávali oprávněnost těchto. Je to v prvé řadě žádost, aby se Staňkovu dostalo názvu letovisko. V této záležitosti bude učiněna akce k zvýšení úpravě města. Do této akce bude zařazena úprava nábreží Radbuzy po celé délce (hotel Praha až k sokolovně). Dalším požadavkem je zřízení okresního soudu a berního úřadu ve Staňkově, kterýžto oprávněný požadavek podporuje všech 22 obcí v kraji. Bylo usneseno, aby přítomní zástupci-hosté v brzké době sdělili, jaké kroky byly v této záležitosti podniknuty u příslušných úřadů. Nezbytnou potřebou kraje je též úprava komunikací. Dále bude učiněna příprava k založení turistického klubu ve Staňkově a Okrašlovací spolek bude vyzván, aby se ujal další činnosti ku zvelebení Staňkova. - O tom, zda bude utvořen ve Staňkově místní či okresní odbor NSJ nebo jednotlivé obce přistoupí za člena odb. domažlického, nebylo rozhodnuto.

Dnes večer v sokolovně
koncert pěveckého a hudebního spolku „Vlast“.

Zítra odpo. v Lid. domě
koncert dětí (500) staňkovských škol.

Z týdne.

UZÁVĚRKA listu je ve středu odpoledne.

Snětek. Dne 15. června oddání byli pan JUDr. Matěj Karban, komisař polit. správy v Domažlicích (působil ve Staňkově) a sl. Miluška Kurková z Kostelní Lhoty.

Úmrtí. V pátek minul. týdne zemřel zde pan Martin Nový, mistr obuvnický, ve věku 68 let. Byl pohřben v neděli na místním hřbitově.

V akci Obchodníci a živnostníci Nár. Pomoci, konané pod heslem: Nedej zahynouti, bylo na paušálech i z 5 proc. hrubé tržby zaplacen v okrese Staňkov 650 K.

Zápis do obecných a měšťanských škol ve Staňkově koná se ve dnech 24. a 25. června 1939 vždy od 8 do 12 hod. v ředitelnách uvedených škol.

Výstavka dětských prací. Minulou neděli měli rodičové dětí staňkovské školy (vesské) příležitost shlédnouti na výstavce žákovských prací dílo a pokrok v učení i výkonu svých dětí, pořádané za součinnosti ředitelství školy a rodičovského sdružení. Práce školáků nás plně upoutaly a to nejen těch z měšťanky, kde zejména výkresy moderních metod překvapovaly často až mistrným provedením, ale i těch nejmenších s jejich pokusy a ukázkami zručné výroby ručních prací. Výstava byla hojně navštívena a jistě přispěla svým uspořádáním k zvýšenému zájmu rodičů o školu. Můžeme říci dětem i jejich učitelům, že letos hodně pracovali. Vystavované práce to dokazovaly.

Zadání silničních staveb na Staňkovsku. Okresní výbor v Domažlicích zadal stavbu okresní silnice Močerady-Květkovice nejlevnějšímu oferentu, spojeným firmám stavitelů Al. Procházky z Domažlic a zedn. mistru A. Umprechtovi z Kolovče za 238.706,09 K. Stavba okresní silnice z Dolní do Horní Kamenice byla zadána staviteli Franti. Kůželkovi z Domažlic za 263.845,65 K.

Odborný ženský lékař a porodník

MUDr. Jan Hofmann,
em. zástupce primáře porod.-gyn. odděl. v v. nemocnici v Plzni a asistent gynaekolog. sanatoria v Praze ordinuje v Plzni, v Jungmannově tř. č. 30, I. posch., od 9—11 hod. a od 15—do 16h.

Válcování okresní silnice Staňkov—Koloveč bude provedeno v délce 10.100 m o rozpočtovém nákladu K 600.000. Náklad bude uhrazen jednak příspěvkem ministr. veř. prací (550.000 K), příspěvkem okresu Domažlice (21.500 K) a jednak příspěvkem obce Staňkova (15.000 K) a výnosem z podpory mini soc. péče (13.000 K).

Správu Staňkovska vede okresní hejtman. Ministerstvo vnitra rozpustilo býv. okresní zastupitelstvo v Horšovském Týně a působnost rozpuštěného zastupitelstva, výboru a komisi i výkon práv i povinností až na další svěřilo přednostovi okresního úřadu, který byl pověřen prozatím správou dotčeného obvodu.

Pout v Kvíčovicích. Národní souručenství v Kvíčovicích zve na první národní pout, která se v jejich obci koná v neděli 2. července t. r. Dosavadní pout, konaná vždy na svátek Petra a Pavla, po změně holýšovské farnosti odpadá. Bude tedy konána vždy první neděli v červenci.

Ze Lštění. Významný a šlechtitný popud vyšel ze lštěnské školy a jistě zaslu-

UHLÍ

z vlast. domácích dolů dodává opět za ceny konkurenční s dovozem kamkoliv

F. KREYSA, STAŇKOV

a to uhlí vzduchem prané z dolu Dobré štěstí v Dobřanech — aneb známé staré vytuňské uhlí z dolu KREYSA II ve Vytuni.

Strojní tašky bobrovky, falcovky lisované, duté cihly, kle-novky, dlaždice. Veškerý cihlářský materiál osvěd. jakosti.

huje pozornosti veřejnosti. Děti jednou týdně se svými učiteli vycházejí do ovocných alejí a čistí je od škůdců, zejména housenek a mšic. Dětky tuto práci vykonávají s plným porozuměním; jsou vedeny jednak lásce ku stromům a pak zachraňují mnohý kus k užítku.

Více péče o dítě. Volá se stále po zvýšení populace a činí se kroky k všemožné ochraně a péči o dítě. Ve Staňkově ale nemají děti ani kde si hrát, ač už léta se jeví nutná potřeba řádného hřiště, kde by naše děti mohly nerušeně a hlavně bezpečně oddávat se svým hrám. Snad už konečně se vyhoví tomuto marnému

RADIO v šech značek, též i výměnu si můžete opatřit doma. Pracuji bez zástupců, proto levněji. Mám ještě zásobu RADIOKONCES. OBCHOD LEOP. PLACHÝ, Staňkov.

volání; kde se jedná o děti, není žádná oběť dost velká a dětské hřiště nevyžádalo by si nikterak nákladných investic. Nedocházelo by potom k případům podobným tomu, který se udál včera v dopoledních hodinách, kdy dvě děvčátka si hrála na voru, určeném pro pradelny. Starší odběhlo a menší z nich ve hře spadlo po hlavě do vody v otvoru mezi prkny. Díky šťastné náhodě byla přítomnou M. Bozděchovou vytažena. Dítě bylo ve vodě již skoro celé - jen zadní část těla ještě vyčnívala a je jisto, že nebyť právě jmenované, byl by je proud zanesl pod těžká prkna voru, odkud by se stěží ho podařilo zachránit živé. Zachránkyň zaslouží plného uznání a ocenění a rodiče malé dívenky nechť dávají na dítě větší pozor! (á)

Studenti.

Večer českých melodií.

Večerem, na který se rádo vzpomíná, lze právem nazvat Večer českých melodií, který nám přichystal náš studentský kroužek minulé soboty. Jak pestrý květ ke květu zařadila se jednotlivá čísla v libivou kytici, podávanou nám naším studentským mládím, které nám ukázalo, že jde správnou cestou a že dobře chápe, co od něj očekáváme. — Po proslovu p. ředitele Veseláka, kterým byla zhodnocena dosavadní a naznačena budoucí činnost studentského spolku zahájil program klavírní virtuos Pepa Kysela Smetanovým Furiantem. Skladba tato přednesena nám byla Mistrem - proto se líbila a obecenstvo si vynutilo ještě Smetanovu Slepíčku a Furianta. Po Macharově Blaniku, vystižně předneseném recitačním kolektivem, ladně zatančily dívky fantasií na národní písně od Dr. Zaplatílkové. Petr Bezruč promluvil k nám svou básní „Jen jedenkrát...“ v melodramu ústy Edy Kastnera, který byl velmi dobrým interpretem tohoto slezského básníka. S po-

rozuměním doprovázela sl. Anča Holubová. Anča Zídková vespívala se nám do srdcí jak svým milým hlasem, tak zejména písněmi, kterým jsme zvláště tohoto večera dobře rozuměli. Kéž každý z nás zvolil by si českou píseň za svoji věrnou průvodkyni životem! — Vlasta Kastnerová přednesla Nerudovu báseň Moje barva červená a bílá se zvláště dobrou výslovností a rázným přednese a my ku konci s recitátorkou přáli si, by byl „v Čechách bílý den a plno růží kolem“. Kubelíkovu serenádu přednesl na housle K. Žák; vzhledem k poměrné složitosti skladby dlužno jej pochválit za její přednes (z paměti), který se snažil podat co nejlépe. A opět české písně zahlaholily sálem a spolu se sborovou recitací Nerudovy „Jen dál...“ končily tento krásný program. Poslední slovo patřilo opět E. Kastnerovi. — Jen nadšenému mládí je dána možnost strhnout svým elánem a neodchvějnou vírou k důvěře v dobrý osud budoucnosti... (á)

E 334/39-38

Dražební vyhláška.

Dne 1. září 1939 o 9. hod. dopolední bude konána u podepsaného soudu v úřadovně č. 30

nucená dražba nemovitostí:

domu čp. 88 v Osvračíně se stav. parcelou čís. kat. 104, zahrada č. k. 189 a role č. k. 203, zaps. ve vl. č. 88 pozemkové knihy Osvračín.

Odhadní cena: 16.978,80 K.

(Příslušenství není).

Nejmenší podání: 11.319,20 K.

Vadium činí: 1.697,- K.

Práva, která by nedopouštěla dražby, buďtež ohlášena nejpozději při dražebním roku před počátkem dražby u soudu, jinak by již nemohla býti uplatňována k nemovitosti samé na újmu bezelstného vydražitele.

V ostatním se odkazuje na dražební vyhlášku na úřední desce.

Okresní soud v Domažlicích, odd. II.,
dne 14. června 1939.

E 77/39-15

Dražební vyhláška.

Dne 1. září 1939 o 10. hodině dopolední bude konána u podepsaného soudu v úřadovně č. 30

nucená dražba nemovitostí:

role č. kat. 388, zaps. ve vl. č. 244 pozemkové knihy Osvračín.

Odhadní cena: 3.317,60 K.

(Příslušenství není).

Nejmenší podání: 2.211,75— K.

Vadium činí 331,76 K.

Práva, která by nedopouštěla dražby, buďtež ohlášena nejpozději při dražebním roku před počátkem dražby u soudu, jinak by již nemohla býti uplatňována k nemovitosti samé na újmu bezelstného vydražitele.

V ostatním se odkazuje na dražební vyhlášku na soudní desce.

Okresní soud v Domažlicích, odd. II.,
dne 14. června 1939.

HASIČI ve Staňkově (vsi) pořádají 9. července 1939 v čermenském lesíku koncert v rámci 40letého trvání spolku.